

verò ex medio funiculi sic extensi A B, nempe ex I suspendimus aliud pondusculum H itidem unius unciae, & observavimus ab hoc medio pondusculo funiculum ex I deprimi usque ad C, sublatis utrinque ponderibus F & G, donec cum illo medio H reducerentur ad æquilibrium; id quod tum factum notavimus, cùm linea C I esset dimidia distantiae A I vel BI, quemadmodum potentia sive pondus H dimidium erat utriusque ponderis sive potentiae F & G simul sumtus. Similiter suspensa ex I semuncia, non nisi ad K usque deprimebat funiculum, ut K I esset pars quarta distantiae A I; tandemque appensâ drachmâ unicâ inflexionis mensura LI erat pars octava distantiae AI; ut sic inductione quadam inferre liceret hanc Borelli Conclusionem: *Sic duæ potentiae FG trahant funem horizontaliter per AD & BE, & tertia potentia H trahat funis medium perpendiculariter deorsum, fiatque æquilibrium in C vel K, vel L; erit potentia H ad potentias F, G, ut CI ad AI, vel ut KI ad AI, vel LI ad AI & co.*
Ex qua porrò consequitur: Minimam quamq; potentiam, cùm aliquam proportionem tamen habeat ad maximas quasvis F, G, debere funiculum ab his tensum aliquantillum saltem inflectere, ut LI sit ad AI, sicut L ad F, G. Quibus ita certis, obvia quoque est veritas Prop. XCIV. Borellianæ, quæ idem de finiato funiculo FHI & fib i demonstrat, quod antea de simili oplici demonstraverat, quamque nos experimento simili ostendissemus ad oculum, nisi solâ subsumptione sub istis prioribus pateret. Nam, si duos funiculos in F & I colligatos trahant duæ potentiae perpendiculariter sursum ac deorsum, & aliæ duæ H & h æquales eosdem horizontaliter distrahant; istis prioribus duabus mente divisis in duas æquales partes f & f, G & g, ut una respondeat uni, altera alteri funiculo, habebimus jam casum superiorum Conclusionum geminatum, eritque potentia H ad duas F & G ut HO ad OF, similiterque h ad duas f & g ut hO ad Of, atque adeo H & h simul ad totas F f & G g ut HO ad OF, & consequenter qualiter